COLEGIUL CONSILIULUI NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII

DECIZIA NR. 2410

din data de 28.08.2007

Colegiul Consiliului Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii,

Având în vedere:

1. Cererea formulată de către Gabriel ANDREESCU, înregistrată la C.N.S.A.S. cu nr. 457/12.09.2000, prin care s-a solicitat verificarea Înalt Prea Sfinţitului Dr. Nicolae CORNEANU, Arhiepiscop al Timişoarei şi Mitropolit al Banatului, laic - Nicolae Mihail CORNEANU;

2. Cererea formulată de către Forumul Civil Românesc, înregistrată la C.N.S.A.S. cu nr. P 2982/06/24.07.2006, prin care s-a solicitat verificarea Înalt Prea Sfinţitului Dr. Nicolae CORNEANU, Arhiepiscop al Timişoarei şi Mitropolit al Banatului;

3. Cererea formulată de către Administraţia Prezidenţială, înregistrată la C.N.S.A.S. cu nr. P 5592/06/29.11.2006, prin care s-a solicitat verificarea Înalt Prea Sfinţitului Dr. Nicolae CORNEANU, membru al Comisiei Prezidenţiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste;

4. Cererea formulată de către domnul Gabriel CATALAN, înregistrată la C.N.S.A.S. cu nr. P 1857/07/23.04.2007, prin care a solicitat verificarea Înalt Prea Sfinţitului Dr. Nicolae CORNEANU, Arhiepiscop al Timişoarei şi Mitropolit al Banatului;

5. Adresele de verificare C.N.S.A.S. nr. S/5195/A,B,L/18.12.2006;

6. Adresele de răspuns S.R.I. nr. S/116987/26.01.2007 şi nr. S/113574/23.03.2007, S.I.E. nr. S/14173/17.01.2007, M.Ap.N. - S.A.M. (Serviciul Arhivistic Militar) nr. A/135/18.01.2007;

7. Dosarul fond reţea nr. R 315 (cotă C.N.S.A.S.);

8. Nota Direcţiei Investigaţii nr. S/DI/I/1033/11.12.2006;

9. Audierea Înalt Prea Sfinţitului Dr. Nicolae CORNEANU din data de 16.11.2001;

10. Procesul-verbal al şedinţei Colegiului C.N.S.A.S. din data de 28.08.2007;

În fapt,

S.R.I. a predat C.N.S.A.S. dosarul fond reţea R 315 - 10 volume, perioada 1950 - 1988, al cărui titular este Înalt Prea Sfinţitul Dr. Nicolae CORNEANU. Potrivit documentelor ce se regăsesc în acest dosar, colaborarea titularului cu organele poliţiei politice comuniste cuprinde perioada 1950 (data semnării Angajamentului) şi 1988 (data celui mai recent document din dosar). Între aceste date, titularul apare cu mai multe nume conspirative de colaborator: „MUNTEANU", „POPA VASILE", "POPESCU ION/IOAN", „MUNTEANU IOAN". Învederăm că dosarul conţine numeroase documente în care sursa, sub numele conspirative amintite mai sus, redă informaţii despre sine vorbind la persoana a III a, menţionându-se cu numele real, Nicolae CORNEANU.

Astfel, dosarul cuprinde următoarele documente care atestă colaborarea acestuia cu poliţia politică comunistă, pe care le enumerăm în ordine cronologică:

– *Angajament*, din 3.01.1950, olograf, semnat olograf cu nume real: „Subsemnatul Corneanu Nicolae /.../ îmi iau următorul angajament: de a informa organele securităţii din Timişoara despre eventualele întâmplări cu caracter subversiv îndreptate împotriva regimului de democraţie populară din R.P.R., atât despre cei din Mitropolie, cât şi despre organizaţii subversive legionare. La fel îmi iau angajamentul că nu voi divulga nimănui prezentul angajament dat de subsemnatul organelor securităţii."

– *Caracterizarea informatorului „Popa"* , din 15.01.1953: „/.../ în decursul activităţii sale de la recrutare şi până în prezent a dat dovadă de sinceritate şi voinţă de muncă. Aceasta se poate vedea prin materialul informativ pe care l-a dat într-o cantitate mare şi care a fost în majoritate de o calitate şi importanţă bună. /.../ Ştie şi are posibilităţi de a face legături şi a se strecura în anturajul elementelor care interesează Securitatea Statului pentru a culege informaţii din mediul acestor elemente. Ştie să culeagă informaţiile deosebindu-le pe cele mai bune de cele mai slabe sau mai puţin folositoare. La întâlniri, până în prezent a fost întotdeauna punctual, având o atitudine corectă, la fel având o atitudine serioasă în faţă de sarcinile ce i se cer."

– *Adresă*, din 10.02.1959: „ /.../ Menţionăm că organele noastre sunt pentru ca CORNEANU Nicolae să fie numit în funcţia de vicar la Episcopia Aradului, deoarece este cunoscut ca un element ataşat care a sprijinit în diverse probleme organele noastre. Faţă de această situaţie rugăm dacă este posibil să interveniţi pe lângă Departamentul Cultelor ca acesta să fie numit în funcţia respectivă." Pe document, ofiţerul a făcut următoarea menţiune: "S-a vorbit cu Departamentul în acest sens şi a promis că va rezolva problema în mod favorabil pentru noi. Bineînţeles că nu ştie că noi avem acest interes."

– *Caracterizare privind pe agentul „POPA VASILE"* , din 19.11.1959: „/.../ De la data recrutării agentul <POPA VASILE> a fost folosit cu succes în rândul elementelor duşmănoase din mediul preoţilor ortodocşi şi chiar în jurul Mitropolitului /.../, lucrat în acţiune informativă, furnizând materiale importante care s-au verificat întocmai /.../. /.../ În perioada anilor 1953 - 1954 agentul <POPA VASILE> a fost infiltrat în gruparea subversivă antropozofică din TIMIŞOARA ce a fost condusă de /.../. În baza materialelor valoroase furnizate de acest agent organele noastre au documentat activitatea acestora şi arestarea elementelor antropozofice /.../ În timpul colaborării agentul <POPA VASILE> s-a dovedit a fi sincer faţă de organele noastre, s-a prezentat punctual la întâlniri şi bine pregătit, a dovedit principialitate în rezolvarea diferitelor sarcini avute din partea organelor noastre. /.../ a dovedit utilitate pentru munca informativă fiind capabil de a se orienta şi rezolva anumite sarcini complicate. De menţionat este faptul că la data de 16.10.1958 agentul <POPA VASILE> a fost abandonat din reţeaua informativă fără a se i se lua angajament de încetarea colaborării datorită faptului că au existat anumite suspiciuni din partea lui /.../ că lucrează cu organele noastre. Însă legătura cu agentul nu a fost întreruptă, întâlnirile efectuându-se la intervale mai mari şi în alte localităţi pentru a fi cât mai conspirat. /.../ şi în această perioadă agentul <POPA VASILE> a furnizat organelor noastre o serie de materiale privind activitatea duşmănoasă a unor elemente domiciliate în alte localităţi cu care a venit în contact materialele respective fiind trimise spre exploatare organelor M.A.I. /.../ deşi înainte cu câţiva ani au existat suspiciuni că <POPA VASILE> ar colabora cu organele de securitate, fapt ce în prezent nu se mai comentează, totuşi datorită calităţilor sale personale, a dragostei ce a dovedit-o în munca informativă şi faţă de organele noastre, precum şi ataşamentul ce l-a dovedit prin fapte faţă de regimul democrat popular din R.P.R., considerăm că va putea să i se încredinţeze anumite sarcini de răspundere sau mai complicate /.../. Agentul <POPA VASILE> nu cunoaşte faptul că a fost abandonat întrucât dacă i s-ar fi adus la cunoştinţă acest lucru ar fi fost complet dezamăgit pe motivul că organele noastre nu ar mai avea încredere în el."

– *Tabel*, întocmit olograf, reprezentând recompensele acordate informatorului "POPA VASILE" în perioada 1951 - 1957, însumând o valoare totală de 44.375 lei.

– *Caracterizare privind activitatea de colaborator al organelor securităţii statului, desfăşurată de agentul „POPA VASILE"* , din 15.01.1963: „Agentul <POPA VASILE> a continuat şi în perioada 1962 - 1963, să se comporte satisfăcător în colaborarea cu organele noastre. Ca urmare a atitudinii sale pozitive, atât cu organele securităţii, că şi cu organele departamentului cultelor, precum şi cele administrative locale (regiunea Banat) în anul 1962, a fost promovat în funcţia de Mitropolit al Banatului în locul lui /.../. /.../ În această perioadă agentul <POPA VASILE> a fost folosit atât pe plan intern cât şi extern. Pe plan intern în principal a fost folosit pentru reducerea activităţii religioase în eparhia Banatului, indicându-i-se şi luând o serie de măsuri în acest sens (înlocuirea elementelor prea fanatice şi a celor compromişi care funcţionau în cadrul aparatului de conducere al eparhiei, înlocuirea unor cadre didactice în cadrul seminarului teologic din Caransebeş, reducerea numărului de elevi, /.../ comasarea unor parohii şi reducerea numărului de preoţi etc.). Este de menţionat că toate aceste probleme au fost discutate cu el în prealabil unele măsuri fiind propuse chiar de agent. /.../ Se manifestă ca unul ce nu crede în perceptele şi dogmele bisericeşti fiind convins că biserica a fost întotdeauna un mijloc de înşelare a maselor populare. /.../ a rezultat că s-a preocupat de studiul ştiinţei marxist leniniste şi de însuşirea ei ce l-au făcut să fie convins de netemeinicia dogmelor pe care încă mai trebuie să le <apere> şi în acelaşi timp să-şi dea seama perfect că viitorul nu poate aparţine decât comunismului. Tot pe plan intern agentul a mai fost folosit pentru influenţarea directă a şefului Bisericii ortodoxe în contactele pe care le are cu acesta, aceasta în măsura în care există posibilităţi (avându-se în vedere că aceste contacte sunt destul de rare şi în acelaşi timp Patriarhul se poartă destul de distant cu el). Totodată agentul a avut şi sarcina de a ne sesiza toate aspectele ce se desprind din comportarea pe care o are Patriarhul. Pe plan extern agentul a fost folosit pentru cunoaşterea activităţii pe care o desfăşoară membrii unor delegaţii bisericeşti din care a făcut şi el parte, delegaţi care au participat la unele conferinţe religioase internaţionale. /.../ să-şi creeze legături cât mai multe în rândurile celorlalţi participanţi la aceste conferinţe - în special dintre cei

originari din țările capitaliste, pe care să-i studieze în contactele pe care le aveau și să ne informeze despre toate trăsăturile lor caracteristice. /.../ Apreciez că agentul <POPA VASILE> este foarte disciplinat, obiectiv în prezentarea diferitelor probleme pe care le sesizează, totdeauna întreabă cum să rezolve anumite probleme ce se ivesc în conducerea eparhiei, se străduiește întocmai indicațiile ce i se dau, este punctual la întâlniri."

– *Notă caracterizare a activității agentului „POPA VASILE"*, din 16.09.1965: „/.../ În țară agentul a continuat a fi folosit în direcția influențării pozitive a maselor de credincioși, în care sens i s-a indicat în permanență să ceară preoților ce aparțin mitropoliei pe care o conduce /.../ să evite excesele privind îndoctrinarea religioasă, să nu admită acțiuni de fanatizare mistică și să îndrume enoriașii spre o muncă folositoare în cooperative agricole de producție și întreprinderile ori instituțiile unde ei lucrează. /.../ atenția agentului a fost orientată spre combaterea și anihilarea sectelor ilegale și limitarea activității celor legale. /.../ agentul ne-a furnizat informații despre poziția și activitatea unui număr de 32 persoane ce prezintă interes pentru noi. Printre aceștia sunt unii greco-catolici cunoscuți cu activitate ostilă ca /.../ - episcop greco-catolic, hirotonit clandestin, urmărit de Dir. Reg. M.A.I. Banat, /.../, preot greco-catolic, revenit, /.../, fost protopop greco-catolic etc. /.../ va fi îndrumat /.../ astfel încât să influențeze masele de credincioși, și în același timp să limiteze dezvoltarea activității religioase /.../nu sunt suspiciuni de deconspirare iar sinceritatea sa în informațiile furnizate a fost verificată și prin alți agenți. Apreciez că agentul este bun și sunt perspective pentru creșterea aportului acestuia în colaborarea cu organele securității statului."

– *Raport*, din 26.09.1967: „/.../ în calitate de reprezentant al bisericii ortodoxe române - mitropolitul NICOLAE CORNEANU (agentul nostru <POPA VASILE>) /.../. Raportăm că în cei 16 ani de colaborare cu organele noastre, <POPA VASILE> și-a adus contribuția la rezolvarea numeroaselor probleme ce s-au ivit mai cu seamă în cadrul diverselor delegații peste graniță din care a făcut parte ca membru sau conducător - dovedind pricepere și orientare. Agentul este atașat statului și regimului din țara noastră. /.../ Propunem: A se aproba să avizăm pozitiv asupra plecării în Japonia a agentului <POPA VASILE>."

– *Notă informativă*, din 2.04.1970, olografă, semnată olograf „POPESCU IOAN":„Redacția revistei <Mitropolia Banatului> a primit recent un material de la /.../ din Timișoara /.../legat de comemorarea a 100 ani de la moartea lui Eftimie MURGU, unul din promotorii revoluției din 1848, al cărui strănepot pretinde a fi. El se referă la intenția mitropoliei de a se alătura comemorării proiectate de autoritățile locale printr-o slujbă de pomenire și prin publicarea unor articole comemorative în revista proprie. Din materialele lui /.../ se desprind tendințe naționaliste șovine (citarea lui Aron COTRUȘ ar putea fi un indiciu elocvent) și un spirit criticist pronunțat (poezia <Fii binecuvântată Timișoara ... >)." Învederăm că întreg materialul trimis mitropolitului CORNEANU Nicolae de către persoana invocată de acesta în documentul de mai sus, se regăsește, în original, la dosar (plic, memoriu, poezie).

– *Notă informativă*, din 13.04.1970, olografă, semnată olograf „POPESCU IOAN": „Vineri, 10 aprilie ora 18.30 colonia română din Viena a organizat la sediul cultural o festivitate de aniversare a 150 ani de la nașterea lui Al. Ioan CUZA. /.../ Printre cei de față se află și fugarul /.../. /.../ Acesta s-a adresat mitropolitului CORNEANU în calitate de <bănățean> /.../ manifestându-și agresiv și calomnios dezacordul cu <comuniștii>, cu regimul nostru de pe poziții <socialiste> /.../. Criticând vehement politica internă a țării și conducătorilor noștri (poziția sa e a postului de radio <Europa Liberă>), /.../ are aproximativ 74 de ani și pare a fi complet sclerozat /.../."

– *Nota*, din 5.12.1971: „Cu informatorul <POPESCU ION> fost (<POPA VASILE>) cu numele real de CORNEANU Nicolae, care deține funcția de Mitropolit al Banatului se va putea lua legătura de către un alt ofițer folosind următoarea parolă: Sunt preotul <POPESCU ION> și am venit la dv. din partea dlui avocat /.../, pentru a discuta o problemă."

– *Notă informativă*, din 23.07.1975, olografă, semnată olograf „POPESCU IOAN": „Mitropolitul CORNEANU din Timișoara a primit prin poștă alăturata scrisoare /.../ de la numitul /.../ din București /.../ pe care nu-l cunoaște, cuprinzând multe idei camuflând tendințe reacționare."

–*Notă informativă*, din 19.07.1979, olografă, semnată olograf „POPESCU ION": „/.../ figurează în listele de cetățeni români doritori să emigreze în S.U.A. care au fost predate delegației inter religioase care a întâlnit un grup de senatori și congresmeni /.../ la Congresul din Washington. Pentru lămurirea acestei situații mitropolitul CORNEANU l-a chemat să-și explice poziția. Preotul /.../ a declarat că nu a făcut nici o cerere de emigrare în S.U.A., dar că l-a inclus pe listele amintite un prieten. /.../ personal nu crede a fi decât spre folosul bisericii dacă ar merge ca preot în America. Atunci când i s-a explicat că apare pe liste folosite în scopul acuzării patriei noastre pe motivul că nu ar respecta <drepturile omului> nu a manifestat nici o surprindere, mulțumindu-se cu a repeta convingerea sa că a făcut nimic rău în aceea că vrea să plece în S.U.A. Față de poziția adoptată mitropolitul CORNEANU i-a spus: /.../ Din partea forului dumitale superior îți fac ție cunoscut că poți pleca în altă țară ca simplu civil nu ca preot. /.../ Știi bine că divorțând și recăsătorindu-te nu puteai fi hirotonit. Pe răspundere proprie eu te-am hirotonit pentru o parohie din eparhia de care răspund, dacă pleci din eparhie eu nu mai răspund de d-ta și vei deveni un simplu civil."

– *Notă informativă*, din 6.03.1980, olografă, semnată olograf „POPESCU ION": „/.../ La 22 ianuarie 1980 prezentându-se la protopopiat preotul /.../ a depus cerere de demisie pe data de 7 februarie /.../ mitropolitul CORNEANU s-a deplasat duminică 3 februarie la Bazoșul Nou spre a participa la serviciu religios - ultimul până la 7 februarie când /.../ a anunțat că se retrage, spre a discuta cu /.../ și a preîntâmpina o eventuală <despărțire> soldată cu incitarea credincioșilor la atitudini de genul celor sugerate în cererea de demisie. Serviciul religios s-a desfășurat normal cu excepția faptului că preotul /.../ a inclus în cuprinsul lui rugăciuni pentru un anume ins <aflat în închisoare> și pentru o serie de alte persoane în frunte cu <preotul Gheorghe> (care nu are altul decât CALCIU). /.../ mitropolitul CORNEANU a spus în esență următoarele: /.../ Vrea să plece din țară căutând un loc mai potrivit de activitate? Nu poate activa aici, nu sunt aici atâtea de făcut? /.../ Dacă a fost numit la Bazoș nu poate pleca de aici fără voia bisericii. Dacă totuși pleacă, se exclude singur din biserică. Nădăjduiesc ca preotul dumneavoastră să înțeleagă care îi este datoria. /.../ Preotul /.../ însuși a cerut să fie primit în audiență. Audiența a avut loc peste 2 zile când preotul /.../ i-a comunicat mitropolitului că rămâne la cererea de demisie pentru următoarele considerente: idealul său de viață e lupta contra ateismului /.../. Biserica e aservită regimului și nu permite slujitorilor ei să combată pe atei. Pe deasupra procedând cum îi dictează conștiința înseamnă să devină martir ca alții - aluzie la CALCIU - ceea ce el nu vrea și de aceea dorește să emigreze nu însă în S.U.A. Arătându-i-se netemeinicia afirmaților sale și îndemnându-l să reflecteze mai profund la considerentele expuse, /.../ a răspuns că s-a gândit bine la toate și nu își va schimba hotărârea luată. Pe aceeași poziție a rămas și când la încheierea audienței mitropolitul l-a prevenit că nu-i acceptă demisia. /.../." În Nota Ofițerului se consemnează: „I.J. Timiș a întreprins măsurile vizând neutralizarea și descurajarea lui /.../, mai cu seamă după ce va fi caterisit. Cazul se află în controlul nostru."

– *Notă informativă*, din 7.08.1980, olografă, semnată olograf „MUNTEANU ION": „Întrucât preotul caterisit /.../ din Timișoara, n-a manifestat semne de îndreptare, reprezentanți ai mitropoliei au luat ei inițiativa unor discuții cu el. /.../ O altă încercare a făcut mitropolitul CORNEANU care l-a chemat în audiență la 4 august când în prezența episcopului vicar /.../ l-a întrebat care este situația actuală, pe ce poziție se află și ce intenționează. /.../ a arătat următoarele: <Nu mai lucrez la fabrica de țigări întrucât din ordinul securității ale cărei metode de prigonire sunt cunoscute mi s-au impus munci grele la care nu am rezistat, fiind debil și bolnav de rinichi. /.../ Biserica ortodoxă română nu își îndeplinește misiunea de a lupta contra ateismului, iar preoțimea este decăzută, iar interesată doar de câștig bănesc și inconștientă. Mă simt străin de biserică și nu recunosc preoția din care singur am ieșit deoarece nici chiar patriarhul nu s-a ridicat în apărarea preotului martir CALCIU și nu a protestat contra dărâmării bisericii Enei din București. Nu mai doresc să rămân într-o țară care nu asigură libertățile elementare și unde nu mă pot afirma conform conștiinței proprii. Ca mine gândesc mulți alții ridicându-ne glasul nădăjduim să aducem mai mult bine țării și poporului român.> Legat de fiecare afirmație în parte mitropolitul CORNEANU /.../ i-au pus în față argumente să dovedească greșeala în care persistă, argumentarea mergând până la a recunoaște aceasta. /.../ a refuzat totuși să accepte până și concluziile ce decurgeau logic din premisele la care însuși se referea. Convorbirea s-a încheiat fără nicio perspectivă de recuperare."

– *Notă informativă*, din 7.08.1980, olografă, semnată olograf „MUNTEANU ION": „Preotul /.../ din Vișag, jud. Timiș, a susținut între altele că „Biserica ortodoxă română nu are personalitate, întrucât nu a luat atitudine pentru eliberarea preotului CALCIU DUMITREASA și nu a protestat contra dărâmării bisericii Enei din București. Protopopul și ceilalți preoți au luat poziție imediat față de asemenea afirmații dar /.../ n-a cedat. Mai mult decât atât, a acuzat pe cei care căutau să-l combată că n-au conștiință. Dat fiind cele întâmplate, cum și pentru că în anul trecut preotul

/.../ a apărut pe listele Congresului SUA ca unul ce dorește să emigreze peste ocean, mitropolitul CORNEANU l-a chemat în audiență în ziua de 5 august /.../. Chestionat asupra poziției sale, /.../ a repetat afirmațiile făcute la întrunirea de la protopopiat. Deși n-a fost în stare să-și explice și justifice părerile, a declarat că nu intenționează să și le schimbe. Față de încăpățânarea manifestată, mitropolitul CORNEANU i-a reamintit condițiile în care a fost primit la seminar, bunăvoința și sprijinul de care s-a împărtășit, favoarea de care s-a bucurat /.../ Repetându-i-se avertizările de anul trecut, i s-a pus în vedere că dacă nu-și va schimba atitudinea și că dacă va considera în continuare că „biserica nu are personalitate", biserica îi va dovedi contrariul, excluzându-l din sânul ei. Discuția s-a încheiat fără ca /.../ să recunoască greșeala în care se află." În Nota Ofițerului se consemnează:„Poziția pe care se situează preotul /.../ arată că efectele acțiunii lui CALCIU Gheorghe nu au fost cercetate profund, iar măsurile noastre nu au fost de natură să depisteze și neutralizeze din timp pe fiecare în parte, atât în județul Timiș, cât și pe cei din alte județe. Verbal, informatorul mi-a relatat că pe o astfel de poziție se situează preotul /.../ din comuna Măureni, județul Caraș-Severin. Acest preot pretinde să fie trimis în străinătate cu bursă, ori să deservească o parohie ortodoxă din Occident. Au fost luate măsurile ce se impun pentru cunoașterea și neutralizarea activității celor în cauză."

– *Notă de analiză a randamentului informatorului* <MUNTEANU IOAN>, pe perioada 2 iunie 1980 - 20 februarie 1982, din 23.02.1982: „/.../ și-a adus contribuția la realizarea unor măsuri inclusiv prin înlocuirea unor cadre didactice - foști legionari ori persoane compromise - fără autoritate în fața elevilor. /.../ ne-a furnizat informații utile pentru noi și alte unități, ca urmare a unor călătorii în străinătate ori în urma unor discuții avute cu cetățeni din Occident. /.../ contribuind la demascarea în fața străinătății, a preotului legionar CALCIU GHEORGHE DUMITREASA și a ideilor acestuia. /.../ la începutul lunii octombrie 1981 <MUNTEANU IOAN> a avut un infarct miocardic, ceea ce i-a afectat activitatea timp de 3 luni și ca urmare nu a mai candidat și nici nu a fost promovat mitropolit la SIBIU. A suportat acest șoc, dar din discuții rezultă că este cam supărat, dar nu pe organele noastre informându-ne cu diverse date utile chiar și în această situație. Dată fiind funcția ce o deține, posibilitățile și calitățile sale și că starea sănătății îi permite să muncească, apreciez că el ne este util și propun menținerea în rețea. Pentru a-l face mai util și eficient, este necesar să fie întâlnit mai des și să se discute în detaliu toate problemele ce le are inclusiv cele de ordin personal și uneori destul de sensibile pentru a-l ajuta să depășească momentele <grele>."

– *Raport cu propunerea de reînregistrare în calitate de informator a numitului CORNEANU Nicolae, mitropolit al Banatului și Caransebeșului*, din 9.12.1988: „Numitul CORNEANU Nicolae /.../ a fost recrutat la data de 3.01.1950 în problema culte - secte, iar pe perioada colaborării a dat dovadă de loialitate și atașament față de organele noastre achitându-se de toate sarcinile trasate pe linie de securitate. În anul 1957 s-a întrerupt legătura cu cel în cauză din lipsă de posibilități informative, iar în 19.11.1959 a fost reactivat de către Direcția I București și menținut în legătură până la data de 6.10.1982, când prin adresa /.../ dosarul personal al celui în cauză a fost transferat la Securitatea județului Timiș. /.../ a se aproba înregistrarea în calitate de informator a numitului CORNEANU Nicolae având numele conspirativ <MUNTEANU>.

Astfel, informațiile furnizate poliției politice comuniste au fost de natură să aducă atingere dreptului la libertatea de exprimare și libertatea opiniilor (art. 85, lit. a din Constituția României din 1952, art. 28 din Constituția României din 1965, art. 19 din Pactul privind Drepturile Civile și Politice), dreptului la libertatea gândirii, a conștiinței și a religiei (art. 84 din Constituția României din 1952, art. 30 din Constituția României din 1965, art. 18 din Pactul privind Drepturile Civile și Politice), dreptul la viață privată (art. 17 din Pactul privind Drepturile Civile și Politice), dreptul la liberă circulație (art. 12 din Pactul privind Drepturile Civile și Politice).

În temeiul:

1. art. 2 lit. ț și lit. n, art. 3^1, art. 15 și art. 16 din Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, modificată și completată prin O.U.G. nr. 16/ 2006, coroborate cu art. 34 și art. 38 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității ca Poliție Politică, adoptat prin Hotărârea Parlamentului nr. 17/2000;

2. art. 5, alin. 1 și alin. 3, art. 8 alin. 7 din Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, coroborate cu art. 5, art. 18 alin. 1, art. 24 și art. 40 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității ca Poliție Politică, adoptat prin Hotărârea Parlamentului nr. 17/2000;

3. art. 8 alin. 1 lit. f din Regulamentul Intern al Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității;

Pe baza materialului probator avut la dispoziție până la data de 28.08.2007,

DECIDE

1 Înalt Prea Sfințitul Dr. Nicolae CORNEANU, laic - Nicolae Mihail CORNEANU, fiul lui Liviu și Elena, născut la data de 21.11.1923, în Caransebeș, județul Caraș-Severin, a fost colaborator al poliției politice comuniste.

Decizia nr. 2410/28.08.2007 a rămas definitivă și irevocabilă prin necontestare.

(50.348)